څه ليكل يا ليك پوهه

د

Ketabton.com

اروانښاد استاد ګل پاچا الفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

سر ليك:	مخ:
دعا	١-٢
رحم وکړه	٢-٣
سودا ګره!	٣
خلک وپېژنئ!	٤-٥
دکوم ځای دی؟	٥
کوم يو ښه دی؟	٦
وښيه څوک دی؟	٦
رشوت خوره! ته راپه يادشوې	٧
سياست	٧
خلک څه وايي؟	٧-٨
څوک وايي؟؟	٨
څه وکړو؟؟	٩-١٠
وويرېږئ اومه ويرېږئ!	١٠-١١

سر ليك:	مخ:
استاذويل!	١١-١٣
عجيب انسان	١٣
خان لالا	١٣-١٤
رشوتونه	١٤-١٥
دمتملقينو منطق	١٥
د ښځو دار	١٥
مور په هرچاپسې نه ځو	١٥
په خروکښې هم الفت شته	١٦
درجب خان دعوتنامه	١٦
نتيجه يعنې څه؟	١٦-١٧
انسان يعنې څه	١٧-١٨
خوشحالي اوغم	١٨-١٩
آرزو	٢٠-٢١

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

دعا

دټول جهان واکداره! ته هر څه لرې او هرڅه کولی شې د هرچا امید تاته کیږي او هرڅوک هرڅه له تاغواړي، ستا خزانې اوکار خانې ډکې دي، ستا په باغونوکښې دشودو، شرابو اوعسلو ویالې بهیږي.

ستابخششونه اوانعامونه بې پایانه دي، ستا د رحمت نور په ځمکو او اسمانو کښې نه ځائیږي.

فقیران اومسکینان درنه د ډوډۍ سوا ل کوي.

ماړه او بډایان درنه اشتها او د هضمولو قوت غواړي.

څوک درنه په زاریو او دعا ګانو اولادونه غواړي ځنې وایې چې ما ل او دولت راکړه!

یو وایې جنت مې په کار دی بل وایې له د وزخه امان اوپناه غواړم.

څوک د حورو شوقمن دی او د چا غلمانو ته نیم زړه نشته.

مرتبې او لوړې درجې له تاسره دي، کامیابي اوموفقیت ستاپه توفیق حاصلیږي.
دین او دنیا ستا په لاس کښې دي، راحت او زحمت، عزت او ذلت ستا له خواانسان ته رسي.
بهار او خزان ته راولې، مرګ اوژوند ستا په اختیار کښې دي
هرڅه ته کوې او هرڅه له تاغوښتل کیږي.
ددې جهان او د هغه جهان اجرونه، خیرونه، خوندونه او خوشحالي خلکو ته ته ورکوې.
زه پوهیږم چې تاسره هرڅه شته.
مګر زه هر څه نه غواړم.
زما دعا او د زاهدانو دعا، زما ارزو او دپاد شاهانو ارزو یو راز نه ده.

زما سوا ل دبډایانو اومسکینانو له سوا ل ډیر فر ق لري.

زه نه وایم چې ځمکې او پیسې راکړه.

نه غواړم چې عزت مې ډیرلوړ او رتبه مې لوړه شي.

موټرونه اواسونه مې نه دي په کار.

قصرونه او عمارتونه نورو ته ورکړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټې او باغونه هغه چاته وبخښه چې په خاورو نه مړېږي.

په بانکونوکښې دسوداګروپيسې زياتې کړه.

دبزرګۍ اعتبارمه راکوه! ځکه چې ستا په اطاعت اوعبادت له خلکو نه اجراو عزت غوښتل راته ښه نه ښکاره کيږي.

زه له دې ټولو نه تيريم او نور څه غواړم.

زه هغه څه غواړم چې ته يې هم غواړې او په طلب کښې يې يې.

هو! زه ستا له رضانه خلاف څه نه غواړم.

زه وايم په جهان کښې د ظلم بيرغ نسکور کړه.

حق او عدالت ته قوت ورکړه!

په زړونوکښې رحم او د خير مينه واچوه!

په دماغونوکښې د حق نوراو د حقيقت رڼا پيداکړه!

ته کولی شې چې د ظلم قوت په ورو ورو کاڼو ميده ميده او ذرې ذرې کړې يا د هوا په مياشو ظالمان تباه کړې.

مګر موږ د اتوم په بمونو هم داکار نشوکولی.

رحم وکړه

دتورې کيږدۍ او د ډيرو رمو خاونده!
په دې سره او تکنده غرمه کښې.
په دې وچه بيديا اوسپيره صحراکښې چې يخې او ښه يخ سيورئ، توده ډوډۍ، شودې او مستې، کوچ او پيروي،
کورت او غوړي، پوڅې او پنيرونه هر څه له تاسره دي.
په خوارانو او بې وزلو رحم وکړه!
له مسافرو او لارويو نه خپل خوړونکي سپي ايسار کړه!
هرڅوک چې راځي اوستا د کيږدۍ ترسيوري لاندې کيږي هغه له خپلو سپيونه ساته او قدرېې کوه!
ای د خوړوو سپيو خاونده!
ستاد سپيو تاوان له تارسيږي او د دوئ په ضرر باندې ته نيولی يې.
سپي او نفس دواړه يوشان دي او هرشې ته خوله اچوي.
ته خپل سپې ونيسه او په موږ رحم وکړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته په خپلو سپيو دا ګمان مه کوه چې دوئ به هروخت ستا دښمنو او غليمانو ته غاپي.
دوئ ډېر ځله داسمان ستورو اوسپوږمۍ ته هم غاپي او ستا په ملګرو او اشنايانو هم بلوسي اوغوټېږي وهي.
آه_ هيڅوک زما نارې نه اوري.
دخپلوسپيو حملې هم نه ويني.
دوئ ولې څه نه اوري؟
ولې څه نه ويني؟
ولې په چارحم نه کوي؟
پردي خوبه نه وي؟ کيږدئ خو د پښتنو معلوميږي.

سودا ګره!

هرڅه چې خرڅوې هغه خرڅ کړه مګر خپل دين او ايمان مه خرڅوه!
هرڅه چې خورې هغه وخوره!مګر سودمه خوره! اوپنځه ګوتې په خوله مه منډه. هرڅه چې اخلې هغه واخله مګرد خوار وغريب ازار مه اخله!
له هرځايه چې هر څه راوړې رايې وړه! مګر ګوره! چې بې انصافي او بير حمي درسره رانوړې.
په اسونو او موټرو سوريږه! خو د چاپه اوږومه سپريږه!
له ښاره اوزه خوله نرخه اوله چتې مه اوزه !
لوی لوی کورونه د ځان لپاره جوړ کړه ! خو دخپل واوړې دبل په بام مه غورځوه!
پټې ډېرپيداکړه مګر خپل پټی مه درنوه! او ځانته اغزي مه کړه.
دځان غم دې وخوراوس د نوروغم هم وخوره!
لوړې بنګلې دې پيداکړې لوړ همت هم پيداکړه!
خلک وايي په ډېروليونی خوښ دی ته هم په لږه ګټه قانع شه او ليونی کيږه مه !
بډايانو وپيژندلې مګر خوار اوغريب دې نه پيژني.
راشه! دوئ ته هم ځان وښيه ددوئ په غم کښې شرکت وکړه!
په دې شرکت کښې که هرڅومره سهمونه ولرې هغه هيڅکله نه ضايع کيږي او ګټه يې يوپه لسه بلکه بې حسابه ده مګر دا سود نا روا نه دی روادی، بې انصافي نه ده انصاف دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك وپيژنئ!

هغه څوک چې دمملکت کارونه يې په لاس کښې دي او د واک و اختيار خاوندان بلل کيږي يا په وطن کښې تاثير اونفوذ لري پوره وپيژنئ!

هغه کسان چې زموږ لپاره خدمت کوي يا زموږ په سرتجارت کوي بايد وپيژنو او ښه يې وپيژنو.

پيژندل دانه دي چې فلانکی رئيس يا وزير دی، هغه بل په ملک او وطن کښې ډير عزت او اعتبار لري، ددې بل ما ل او دولت ډير دی، يا په لوړو ځايوکښې په ښه نظرليدل کيږي.

دا راز پيژندل زه نه وايم زما مقصد انسان شناسي او دسړو پيژندل دي نه د چوکيواو نومونو پيژندنه.

موږ بايد ترهرڅه د مخه سړي وپيژنو او دامعرفت په صحيح ډول حاصل کړو.

ددې معرفت لپاره ډيرې پخې سترګې اوصايب نظرپه کار دی.

دانسان جو هر او ذاتي قيمت معلومول دجواهرو له پيژندلو يو په څوګران اومهم کاردی.

انسان په ډيرو پردو او ډيرو رنګونوکښې پټ دی او غير له دغو جامونه ده نور کالي هم زښت ډيراغوستي دي او ډير لباسي مخلوق دی.

دی په هرځای کښې بيله جلوه لري، دمنبر په سر يو راز اوپه خلوت کښې بل راز دی.

په بازارکښې انګورنه خوري په کورکښې بوتلونه په سراړوي او په دوايرو کښې د خلکوويني ښښي.

موږ بايد دهر چامعنئ اوحقيقت ته وګورو او په لباسونو، نومونو، رنګونو و نه غوليږو، که تاسې زما منئ د چا قصرونو، منصبونو ته مه ګورئ بلکې کار، فکر، ارادې عمل او ارزوګانوته يې وګورئ!

تاسو بايد په سړوپسې وګرزئ! اوسړي ولټوئ!

هغه کسان چې دمملکت بهبود او سعادت غواړي او د اجتماعي درد احساس خاوندان دي هغه وپيژنئ او په محبت ورته وګورئ!

اوس هغه وخت تيرشو چې يوسړی به دمعاش او رتبې، عزت او اعتبار له مخې پيژندل کيده او بيا به د قوت او اقتدار له خوا ورته خلکووکتل.

دې عصر هغه باداران او اغاګان له اعتباره وغورځو ل او دوطن خدمتکارانو ته په قدر اواحترام ګوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې وخت انسان په انسان کښې معنويت او فضليت لټوي.
په دې وخت کښې هماغه سړی ښاغلی او منلی دی چې وطن او مملکت ته يې خير او نفع رسيږي. او س هغه وختونه لاړل چې خلکو به جاه و جلال يا د ريا او تذوير په طلسم کښې ځانونه پټ کړل او چا به يې کار او عمل ته نه کتل.
ددې زمانې ائينه بل راز ده اوعلاوه دلباس او جامو په صفايي او خيرنتوب، دانسان معنوي توروالی اوسپينوالی هم سړي ته ښيي.
تاسې ښه ځيرشئ! دغه لوی خلک او درتبو او مقامونو خاوندان ټول په رښتيا لوی نه دي، اونه ټول واړه خلک حقيقتاً واړه او کوچني دي.
اوس موږ پوهيدلی شو چې په مشرانو کښې کشران اوپه کشرانوکښې مشرا ن شته.
له لرې اوله ورايه خلکو ته مه ګورئ او محض امريت اوماموريت په نظرکښې مه نيسئ! دوطن اومملکت صادق خدمتګاران له دروغجنو او مظاهره کوونکو نه بېل کړئ او خلک وپيژنئ!

دکوم ځای دی؟

يوکوريې دلته دی بل په کابل کښې، بل په يو بل ځای کښې.
څه ځمکه په کوهدامان کښې لري، څه په بغلان کښې څه په يوبل ځای کښې.
نغدې روپۍ يې په رشوتو نو دلته پيداکړی مګرګټه وربانديې نور بانکونه کوي په يوبل ځای کښې .
ته ووايه چې دا دکوم ځای دی؟
مينه يې له دې خلکو سره نشته او د نوروملکونو خلک ورته ډيرګران دي.
ددې وطن له شعر او موسيقۍ نه خوند نه اخلي او د خارجي موزيک په صفت مړيږي نه. موږ ته په نغوت او نفرت ګوري او دپردیو مستخدمينو په مقابل کښې ډېره تواضع کوي. ته ووايه چې دادکوم ځای دی؟
دی د هيڅ ځای نه دی ځکه چې هرځای دده دی اوسړی ورته هر ځائې، ويلی شي.
هو! دا هغه مرغان دي چې څلور فصلونه په څلور ممکلتونو کښې تيروي او وطن نه لري، وطن نه پيژني، ديوه وطن په هواکښې نه الوزي او دوطن سړي او تو دې نشي تيرولی. دا هغه عياشان دي چې بې له عيش او راحت نه نورڅه نه پيژني او له وطن سره هيڅ مينه او علاقه نه لري.
موږ هغه کسان ددې وطن بللی شو چې دوطن په کاڼو او بوټو سر ورکوي او په سختو ورځو کښې دوطن په کاريږي که څه هم پوله او پټی نه لري او په زړوکو ډلو او جونګړوکښې اوسي.
هو! زما په عقيده دا وطن د هغه چا نه دی چې د ډيرو ځمکوقبالې يې اخستي دي بلکه د هغه چا دی چې د وطن مينه يې په زړه کښې ده او له وطن سره علاقه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم یو ښه دی؟

یو دی چې په خبرو ډیرښه پوهیږي د هر مطلب لپاره ډیرښه پیرایه او ښه دلایل پیدا کولی شي، د خپل منطق په زور هرڅوک تیرباسی او له ډیره عقله ویښته چئ.
ساحر نه دی مګر یوشی په بل راز ښودلی شي او د خلکو په اذهانو او نظرونو هر راز لوبې کوي.
عملاً هیڅ نه کوي مګر په خوله هر څه کوي او هرکار ځانته منسوبوي.
بل هغه دی چې ډیرې خبرې او مبالغې نشي کولی، د ځان ښودلو او ځان ستایلو اقتدار نه لري په هره خبره کښې لکه د شړومبو مچ نه لویږي، دهرچا توجه ځانته نشي جلبولی په مجلسونو کښې په وچ زور ځانته دخبرو موقع نه پیداکوي اوپه پټه خوله کار کوي په دماغ کښې یې ښه ښه فکرونه او په زړه کښې یې د وطن اوقام مینه ډیره ده مګر په خوله څه نه وایی او خپل صفتونه نشي کولی.
ته ووایه! چې کوم یوښه دی؟
زه خو وایم چې دی ښه دی مګر د هغه قدرکیږي او دده نه کیږي.
هغه پیژنو اودانه، د هغه ساحرانه کلمات راباندې اثرکوي او دده صفایې او معنوي فضلیت رانه پټ دی.
هو! مونږ په خبرو غولیږو او حقایق نشولیدلی.
موږ باید دانقیصه رفع کړو او خپل احساس او ادراک علاج وکړو.
موږ په غوږو اورو او په سترګو څه نه وینو ځکه کارونه خراب او خبرې ښې دي.

وښیه څوک دی؟

اصلي نوم یې نشم اخستلی مګر رسمي نوم یې مامور صاحب دی.
په کارنه پوهیږي مګر په خوشامدو او چاپلوسۍ ډیرښه پوهیږي.
دلویو او معتبرینو په مخ کښې د حاضر باش او خانه سامان کار کوي مګر د خورانو او غربیانو سلا م هم نه اخلي.
سواد نه لري، مکتب یې نه دی لوستی، مدرسه یې نه ده لیدلی، اخبار اوکتاب نشي لوستلی مګر ماموریت کولی او ساتلی شي.
په درباري اوضاعو کښې دټولو استاذ دی مګر انسانیت اوسړیتوب یې هیڅ نه ده زده، مکتوب نشي لوستلی مګر شطرنج کولی شي.
لیاقت نه لري مګر ډوډۍ لري.
دخدای طاعت ته یې ملاماته ده مګر دامرانو په اطاعت کښې اول نمبراخلي.
دنیا یې ډیره ده مګر همت یې کم دی.
تنخوایې لږه ده او جایداد یې ډیر دی.
مسافر او فقیر ته یوه سوې مړی نه ورکوي مګر مېلمنوته هره شپه چرګان حلالوي.
غل نه دی مګر له غلوسره سمه نیمه برخه لري. ساحر نه دی مګر په یو څوخبرولوی لوی خلک ړانده او کاڼه کړي.
وښیه! څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

رشوت خوره! ته راپه یادشوې

چاوویل: ټندیري مګر مړیري نه، ماته سمد لاسه ته راپه یاد شوې.
بل وویل: ګېډه خوټېږي مړه ده مګر سترګې یې وږي دي، بیا ته راپه یاد شوې.
یوه وویل: قصاب نه دی مګر ډیرخلک یې بې تیغه حلال کړي دي، دلته هم ته راپه یادشوې.
هغه بل وویل: منګولې او پنجې یې دلیوانو نه دي او خونخواردی د ا ځل هم ته راپه یاد شوې.
بې ګناه خلک مې په زندان کښې ولیدل، ته راپه یاد شوې.
هغه ورځ چا پوښتنه وکړه چې په غلو زهیر، دمجرمینو طرفدار، دمظلومانو دښمن، د ناحقې ملګری، د قاتلاتو حامي خوک دی؟
ماته ته راپه یاد شوې.

سیاست

وایه یوځه کوه بل څه.
له بل نه پوښتنه کوه! پخپله هیڅ مه وایه!
په شپه کښې د لمر وړانګې ښیه! په ورځ کښې دتورتم ښیې.
که خبروې ځان نا خبره کړه! که خبرنه وې د با خبرۍ مظاهره کوه!
شکره لکه مرچ خوره. مرچ لکه شکره.

خلك څه وايي؟

یو وایي په دوایروکښې بې پیسو د چاکارنه کیږي، بل وایي دخان اوملک رسوخ او اعتبار ورځ په ورځ زیاتیږي او ضعیفانوته پنجې تیرې کیږي.
خوک وایي دلته نوی نهضت او فعالیت نشته، ځینې وایي صحیح اشخاص او دفکر خاوندان نشته.
شاعر وایي: نشاط او طراوت، ذوق او سرور، احساسات او جذبات نشته.
ملا وایي: دجلال آباد په نوي ښارکښې مسجد او د اذان غږ نشته.
رجب خان وایي: د جلال آباد نوی ښار جوړنشو او زوړ ښارپه لوی لاس وران شو.
دنوي ښار نقشه لکه دسیدجما ل الدین قبر، یاد قرغې بند هیڅ نه جوړیږي او هیڅوک نشي پوهیدلی چې دښار مخه کومې خواته ده او څنګه یا کله جوړیږي.
حمیدوایي:

چې دې نکړپه نیکیو ننګ ونام لوړ   په دوه چومه دې د ختومشه بام لوړ

بل ځای وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ریا پـه حـق پرسـتو پـورې خانـدي　　پـه هـردم دبـرهمن بـت پرسـتي

یونس وایي:

بنـدګي چــې د ریـا کــوي یونسـه!　　دهغـه ړیـره خیشـته ده نـایي غـواړي

سه لباس کـې څه دخدای بندګي نشي؟　　چـې جامـه دې د ریـا واغـو سـته برګـه

علیخان وایي:

ژوبـل زړه بــه دې روغ نکـړي علیخانـه!　　پسـې مـه ځـه جراحـان دي طبیـب نشـته

دبغـل پـه کتـاب څـه شـیعلم بویـه　　هرصـحاف پـه ملایـانو حسـاب نـه دی

پیرمحمد وایي:

داد فریـاد مـې ترفلکـه نـه رسـیږي　　دېتنـګ پـه دود وریتېـږم خمـوش ځکـه

شیدا وایي:

چـې لیـده پکـې اثـر د الـم نشـي　　څـه حاصـل لکـه شـبنم لـه چشـم تـره

خوك وایي؟؟

خوک وایي چې کوږ بار ترمزله نه رسیږي او د دروغو مز ل لنډ دی.
د دروغو مزل خو تراخرته پورې دی اوکاږه بارونه ترهماغه وخته مزله ته رسیږي.
خوک وایي چې بد ګرزي بد پرزي.
که دا خبره رښتیا وای اوس خو به یوسړی روغ نه و پاته.
خوک وایي چې د دروغجن مخ توردی. ماخو ډیر دروغجن ولیدل چې مخونه یې تک سپین دي.
خوک وایي چې دشیطانانو دې کور وران شي.
خوک وایي چې دغله په غره کښې ځای نشته.
رادې شي ودې ګوري چې ښارونه بازارونه ترې نه دي ډک؟
خوک وایي چې غل نه یې له پاچا مه دارېږه!
ایا دناحقې له شاهدانو نه ویره نه ده په کار؟
خوک وایي چې په تشو خبروکار نه کیږي؟ دلته خو په خبرو هرڅه کیږي او بې خبرو هیڅ نه کیږي.
خوک وایي چې د غله په ږیره خلې وي ډیر غله شته چې بیخې ږیره نه لري.
خوك وایي چې ډیر وایي لږ ترې خیږي، ما خو ولیدل چې هیڅ ترې نه خیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وکړو؟؟

موږ ډیر کارونه لرو او زموږ وظایف ډیر سنګین دي.
هرڅه چې کوو هیڅ نه کیږي او هیڅ نشوکولی.
داولې؟
داځکه چې: کار په سړیو کیږي او موږ ډیر دکار سړي نه لرو.
څوک چې لږ غوندې سم اوصحیح کارکولی شي خلک یې نه خوښوي او ناکامه کوي یې.
هغه چې د خلکو خوښ وي هغه بې دخلکو له مراعاتونو نورهیڅ نه کوي او دخلکو د خوشحالۍ د پاره هر څه کوي.
دڅنګه خلکو مراعات او خوشحالي؟
دهغو خلکو چې پخپل خیروشرهیڅ نه پوهیږي.
ژرنده او جمایت نه پیژني.
لکه ګډې او اوزې په قصاب او شپون پسې یو راز منډې وهي.
دوه ملکان یې یو د بل سیورې په ډانګو نو وهي.
ددوه خانانو خوسي یې یو ځای نه څري.
ددوه پیرانو مریدان یې یوله بل سره د خدای لپاره دښمنې کوي.
دوه ملایان یې یو په بل پسې مونځ نه کوي.
دوه تربرونه یو په بل پسې نه ځي.
اجتماعي شعور او احساس په کښې نشته.
له حق اوحقیقت، انصاف او عدالت سره مینه نه لري.
نبه نو موږ څه وکړو؟
موږباید یو څو تنه د کارسړي پیداکړو.
چې هم کاروکړي، هم په کار پوه وي، هم دکار کولو صحیح طریقه ورمعلومه وي.
ځینې کسان وایې په یوڅو ګلانو نه پسرلی کیږي، په یو ه مملکت کښې څوتنه هیڅ نشي کولی، څوتنه به کوم ځا ی ته ورسیږي، ترڅوتو ل نبه نه شي کارونه نه نبه کیږي.
په دغسې خبرو ساده ګان ډیر ژرغولیږي او هغه کسان چې انسان ته یوازې د جسمانیت له خوانه ګوري بلکې تدبیر، فکر او د ادراک قوت ته ګوري هغه پوهیږي چې یو سم او صحیح انسان د یوې سمې او صحیح نقشې او صحیح پروګرام په طرح کولویه دنیاکښې لوی لوی کارونه کوي او ډیر خلک په سمه لاره د عالي مقصد په لورې روانولی او بیولی شي.
ددغه شان څو تنو سړو له لاسه ډیر ډیر کارونه کیږي او دغسې اشخاص هرځای ته رسیدلی شي.
په دغسې یو ګل باندې سل پسرلیه جوړیږي مګر په څو پسرلیوکښې موږ دغه شان څوګلونه نشو پیداکولی ځکه چې نه یې شو پیژندلی.
زه دا نه وایم چې نشته یاپه دې خاوروکښې استعداد محوه شوی دی ، بلکې وایم چې باید په دغسې سړو پسې وګرزو او د وطن غرونه، کلي او کورو نه وریسې ولټوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ نه یو خبرچې زموږ په غرونوکښې څه راز ګنجونه ترخاورو لاندې پټ پراته دي؟ په دې وچه او سپیه بیدیا کښې کوم ځای دحیات اوبه ترځمکې لاندې غلې شویدي؟ په دغو خوارو او زړو جاموکښې څه راز انسانان پیداکیږي؟
په دغو خلکوکښې چه زموږ نظر اوتوجه نه جلبوي څه فکرونه او څه ارزوګانې موجو دې دي. که موږ په دې پوه شوچې:

دیوسف خیرو جاموکښې څه ګناده نبه لباس کښې چې ګناه کړي زلیخاده

راځئ، خیرې کړو داسې جامې رګینې پکې وګورو خیرې ډیرې ننکینې

نو هله به داشخاصو حقیقت او ماهیت ته ورسیږو او زموږ انتخاب به دلباس او څو خوږو خبرو له مخې نه وي بلکې دمعنی او حقیقي هویت له حیثه به وي.
موږ باید هرچاته په ځیر ځیر وګورو او په خلکوکښې سترګې وغړو.
سترګې غړول یاکتل دانه دي لکه چې اوس هم ځینې دجاه وجلال خاوندان نورو ته په حقارت ګوري.
ډیر خلك شته چه د چا تر ړیرې لاندې یې کلونه تیر کړي مګر لیدلی یې ندی.
ډیرخلک وایې او زه هم وایم چې دکارسړی نشته ځکه کارو نه خراب دي.
داخبره له لویونه نیولی، ترووړوپورې هریوکوي مګر سوا ل دادی چې چیرته؟ او په کوم ځای کښې؟ په یوه کورنۍ او یو ښارکښې نشته؟ که په وطن او هیوادکښې. که چیرې دکلي او کورخبره وي نوکله کله خو په یوه کاله کښې د څښلو اوبه هم نه وي مګر په بل ځای کښې سیند بهیږي او په ځینو کورونو کښې ویالي رواني وي.
که په وطن و مملکت کښې یې لټوو نو په ګوشه کښې هم ځوانان شته او لعل پوره خو په میږو پوره ده.

ووېرېږئ اومه وېرېږئ!

که په زړه کښې فساد او خیانت نه لرئ! که صحیح نیت اوښې ارزوګانې درسره وي، که د حق او حقیقت په قوت عقیده لرئ.

له حق وېلو او حقیقت ښکاره کولو مه ویرېږئ او په حقاني جرئت نا حقه ظلمونه او داو هامو بوتان مات کړئ!

په هرځای او هر چاکښې چې خیانتونه او فسادونه، ظلمونه اوبد کارونه، ریا او تزویر، بې کفایتي او نالایقي وینئ ورسره جهاد وکړئ او په هر مورد کښې خپل صحیح او انتقادي نظریات ښکاره کړئ!

له هیڅا مه ویرېږئ او هیڅکله سترګې مه پټوئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د خپل شخصي اونفسي اغراضو لپاره کار کوئ!

که د وطن اوممکلت په نامه خلک غولوئ!

که په زړه کښې ټکي او برګي لرئ!

نو ددې عصر له بصيرت نه وويرېږئ اوپوه شئ چې کاږه بارونه ترمزله نه رسيږي او بې اساسه عمارتونه ډير ژر نړيږي.

که يو آمر په تاسې باندې سترګې سرې کړي او له قانون اوعدالت نه خلاف امرونه کوي، که يو خان اوملک په خپل زور او قوت تاسې نه بيځايه لحاظونه او مراعاتونه غواړي که څوک لوړو مقاماتو ته لاره لري او په تاسې د سفارش خطونه راوړي مه ويريږئ او په حق ټينګ ودريږئ.

که تاسې خيانت ته اقدام کوئ يا دنفس دشيطان لپاره حق باطلوئ که هر څومره موافقتونه درسره وي او قوي لاسونه درسره شريک وي، که ټول عمرمويوه اوبل ته تملقونه کړی وي نو د سبا ورځې له باز خواست نه وويرېږئ!

هو! د مظلومانو او بې وزلو له فرياد نه وويرېږئ!

هغه کسان چې تاسې خپلو معايبوته ملتفت کوي اوستاسې نقايص دربښيي له هغوئ نه مه ويريږئ! مګرله هغو متملقينو نه وډارشئ چې ستاسې خيانت ستايي اوستاسې په سترګو پردې غوړوي.

چاچې په مملکتي دوايرو کښې لکه دشرکتو امران يوازې په پيسو کومه رتبه پيداکړيده يا يې په خوشامدو او تملقو نو ځان يوه حدته رسولی وي او وظيفه نه پيژني بلکې اشخاص او درباريان پيژني، هغه بايدله خپل آينده سر نوشت څخه وويريږي.

هغه کسان چې خدای پيژني او له وطن او ملت سره علاقمند وي دمملکت له تخت وتاج او له خپل اولوالامر او پادشاه سره رښتيانی مينه او علاقه لري د حق او عدالت له مقتضا سره سم د خدای دپاره کارکوي نو :

(لاخوف عليهم ولا هم يحزنون).

استاذ ويل!

استاذ مور ته درس راکاوه او مور يې ډيرښه پوه کولو.

دده په تعليمونو، اجتماعي شعور او احساس ډير قوی کيده او په مغزو کښې بيداري پيداکيدله دده مور ته د حساب او محاسبې اصول هم ښودل او ويل يې تاسو بايد هر وخت له ځانه سره حساب وکړئ او حسابي خلک اوسئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ بې د حساب په درس کښې موږ ته ويل:

كه يو عدد له بل عدد سره داسې يو ځای کړو چې يو پاس او بل لاندې وي لکه ۲ نو څلور(٤) ترېنه جوړيږي او ديوه وجود په بل کښې محوه کيږي او استقلال يې ورکيږي.

مګر که دواړه څنګ په څنګ يو ځای کړو لکه (۲۲) نو دوه ويشت ورځنې جوړيږي او دوه شل کيږي د دواړو عددونو شکلونه اوصورتونه هم په خپل حا ل پاته کيږي.

ځکه چې په دې صورت کښې دملکرتيا، اتفاق او ورورولۍ راز پټ دی او په هغه بل صورت کښې تفوق تسلط او محوه کول مضمر دی.

ده ويل كه داتفاق او مګرتيا په صورت يوتن په ځان پسې بل روان کړی شي نوقدر او مقدار يې ډير زياتيږي او مرتبه يې لوړيږي.

(يعنی له احادو نه عشراتو، ماتو او الوفو..... ته خبره رسيږي). كه يو د بل په اوږو سپريږياو بل د بل په اوږو نو كه ينځه تنه وي يعني پنځه الفونه يود بل په سر د پاسه کيږدو هماغه پنځه ورځنې جوړيږي اوشكل وصورت يې هم محوه كيږي

زموږ استاذ موږ ته په حساب او رياضي كښې هم داجتماعياتو او سياسياتو دفلسفې درسونه راكول او مونږ يې پوه كولو چې بايد يو له بل سره داسې يو ځای شو چې دتنازع.....په ميدان كښې څنګ په څنګ ودريږو او څوک د چاپه سرباندې پښې كښيږدي، يو د بل استقلال سلب نه کړي دلاندې كولو او محوه كولو غرض په كښې نه وي بلكې يو د بل درجه او مرتبه لوړه کړي.

ده ويل: موږ به يو مخكې كوو او مشركوو به يې مګريو د بل په سر نه سوريږو او د بل دټيټولو چم به نه كوو.

زموږ استاد دا هم ويل:

كه مونږ دوه مساوي عدونه لكه(۱-۱) (۲_ ۲) (۳_۳) هريو له بل نه وړاندې وروسته کړو نتيجه يې يوه ده مګر په دوه متفاوتو عدونوكښې تقديم و تا خير ډير فاحش فرق راولي اوپه مقدار كښې ډير تفاوت راځي.

كه موږ يو او نه يوځای كوو او داسې يې ليكو (۱۹) نولس كيږي مګرشل كيږي نه كه هم دغه دوه عددونه داسې وليكل شي(۹۱)خبره سلوته نږدې كيږي او ډير زيادت په كښې راځي.

همدغه سبب دی چې په يو هو جوامعوكښې هغه څوک دمخه كيږي چې قدر او مقداريې له هغه بل نه زيات وي او دده په مخكې توب باندې دجامعې قدر او قيمت ډير لوړيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ باید په دې سرپوه شو او د هر چا استعداد، معیار، مبلغ او مقدارته وګورو.

عجیب انسان

ړوند نه دی مګر خپل عیبونه نه ویني.

کوڼ نه دی مګر خپله اوري اود بل نه.

زړه لري زړه سوی نه لري.

خپله لږه پوهه ورته ډېره ښکاري د بل ډیرعلم ورته لږ معلومیږي.

دبل لږ ما ل ډیر په نظرورځي او خپل ډیر مالونه ورته لږ ښکاره کیږي.

ددې لپاره چې خلک ورته لاس په نامه ودریږي، خلکوته لاس په نامه دریږي.

دفرعونیت لپاره غلامي قبلوي او د عزت لپاره ذلت ته غاړه ږدي.

دین په دنیا خرخوي اودنیا په پوچو اعتباراتو پلوري.

لکۍ نه لري او خلک ورته بې لکۍ نه وایي.

خلورپښې نه لري او په خلورو روان دی.

آس نه دی مګرخلک په لغتو و هي.

ښکرنه لري مګر سرتمبه دی.

له عقله پیاده وی مګر هیځکله پلی نه ګرزي اوپه موټرکښې هم د خپل جهل په خره سپور وي.

ته به وایې : دا څوک دی؟ زه وایم: بې پوهې زورور.

خا ن لالا

خا ن لالا هیځکله بې نوکرو او سړیو نه ګرزي.

دی هیڅا یوازې نه دی لیدلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخپل صفت هر څوک خوشحاليږي مګردی بې له خپلو اوصافو بله خبره نشي اوريدلی.
که بل څوک دده صفتو نه بيان نکړي دی پخپله خپل صفت په ښه شان کولی شي اولکه سپايي پخپله ځان ستايي.
خان لا ل بخششونه هم کوي او په کا ل کښې په زرهاوو روپۍ نقداو جنس يوه او بل ته ورکوي مګر خوار اوغريب ته سوی مړی هم نه ورکوي.
حاکم او علاقه دار، مدير او مامور، خان او ملک ته سل قسمه طعامو نه تياروي مګر مسافر، کونډې او يتيم ته يوسکړک هم نشي ورکولی.
که تاسي خان لالا خوشحالوئ نو قلم او کاغذ راواخلئ او دده بخششونه حساب کړئ يايي خرڅ يو په لسه زيات وښيئ مثلا دده په مخکې ووايئ چې د خان په کورکښې يو کورکمند د کا ل څلوېښت منه لګيږي او دغوريو خويې هيڅ حساب نشه.
خان لا لا نور صفتونه هيڅ نه پيژني، پام کوئ چې د فضل و لياقت خبرې دده په مخکې ونه کړئ، او داجتماعي خدماتو يا اخلاقي فضايلو نوم په خوله وانخلئ، تاسې به دخانانو په خوی اوبوی بلدنه ياست مګر ماله رجب خان سره ډير صحبتونه کړي او دوئ ډيرښه پيژنم.
ماځينې داسې خانان هم ليدلي دي چې له خواری ژرنده ساتي او له کبره مزنه اخلي.

رشوتونه

رسمي رشوت: هغه رشوت چې حاکمان، ماموران، قاضيان او منصبداران يې اخلي.

غير رسمي: هغه چې خان، ملک، ناظر او نوروته ورکول کيږي.

معنوي رشوت : تملق مخامخ صفتونه دعا ګاني او داسې نور.

دپاک نفسو رشوت: دايکه، دحقوقو پيسې، خدمتونه، مېلمستيا.

د ظالمانو رشوت: هغه رشوت چې حق باطلوي او باطل حق کوي.

دهوښيارانو رشوت: چې کار له حق او اصولو سره سم وکړي او رشوت په کښې واخلي.

افراطي رشوت: چې دبانکونو داسهامو اخستلو لپاره وي.

غير افراطي: چې د نس مړولو اوتن پټولو لپاره وي.

د ريا کارانو رشوت: لړشې ردول او په مجلسونو کښې يادول او په ډيرو باندې غلی کيدل.

دفاسقانو رشوت : پيمخې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داحمقانو رشوت: د رشوت په طمع او امید له حق اوقانون نه تیریدل.

دمحططاطو رشوت : د یوه اوبل لحاظونه او مراعاتونه.

دمتملقینو منطق

یوه پاچا له چانه پوښتنه وکړه چې زما په ورغوو باندې ولې ویښته نشته.
هغه وویل ځکه چې پا چا پخپلو لاسونو باندې په لپولپو روپۍ خلکوته ورکوي او ورغوي یې سولیږي.
پاچا وویل چې دنورو خلکوورغوي خو هم ماغوندې دي.
هغه وویل: هغوئ هم پخپلو لپو ستاله لپو څه اخلي او ورغوي یې سولیږي.
پاچا بیاوویل: هغه چې زه هیڅ نه ورکوم د هغوئ ورغوي هم دغه شان دي.
هغه په جواب کښې وویل: هغوئ چې ستا پخششونه د نورو په حق کښې ویني نوله ډیر حسرت او ارمانه خپل ورغوي سولوي او افسوسونه کوي.

د ښځو ډار

یوه وویل: زه له خپلې ښځې دومره وریږم چې هر څه وایي هغه کوم.
بل وویل: زه بې له ویلو هم د هغې په رضا کارکوم.
دریم غږکړ چې زه هیڅکله بې له څه تحفې اوسوغاته کورته نشم تللی.
څلورم وویل: ماله ډاره بیخي ښځه نه ده کړې.

موږ په هرچاپسې نه ځو

یوملګری په لاره کښې مخکې شو.
بل ورته وویل: موږ پښتانه یو په چاپسې نه ځو او څوک نه پریږدو چې له موږ نه دمخه شي.
هغه وویل: رښتیا چې تاسې تل په خروپسې ځې او خره مو په مخکې وي یا د اسونو په مخکې منډې وهئ او په سږو پسې هیڅکله نه ځئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خروکښې هم الفت شته

له يوه ليکونکي سره چې تخلص يې الفت و ځوتنه ملګري ولاړو.
څو تنه خره په لاره تيريدل چې وربوزونه يې يوله بله نږدې کړي و او څېونه يې ګړول.
يو ه غړ کړ چې په خروکښې هم الفت شته.
الفت سمد لاسه وويل:
هو! لکه زه چې په تاسې کښې يم.

درجب خان دعوتنامه

ښاغلی.......... !
له ډيرې مودې مې دا سودا و ه چې يوه شپه تاسې ميلمانه کړم مګر جرئت مې نشو کولی ځکه چې اوږه ډېرګران دي.
نن سهار ستاسې طالع بيدارې وې چې دحاتم طايي کتاب لاس ته راغی او تر تاثير لاندې راغلم. په همدغه وخت کښې دامشهوريت هم راپه يادشو:
مهمان روزي بخود مياورد   پس ګناه ميزبان رامی برد
نومې له ځان سره فيصله وکړه چې دګل کرم وخت هم دی او دپنج کتاب ملاصاحب هم ويلي دي:
کرم مايهٔ شاد مانی بود   کرم حاصل زنده ګانی بود
نو راشه! په يوه دانه ګل کرم به جناب قاضي صاحب او دوه نورملګري خوشحاله کړې او ضمناً به دخپل جود او سخا يوه دوه ناحقې شاهدان هم دقاضي په مخکې تيرکړې. نو ای ګرانو ورونو ګرانو ملګرو!
(توکل په خدای) بيګاته زما ځای ته راشئ!
مګرګوري! خدای پاک فرمايلي دي: (کلواو اشربو ا ولا تسرفوا).
نوتاسې هم بې امري مه کوئ! ځکه چې دهوښيارانو متل دی : (نيم نان راحت جان).
بله دا چې: طمع رانبايد که چندان کنی   که صاحب کرم راپيشمان کنی
(لاهور رجب)

نتيجه يعني څه؟

رجب خا ن: داماموړين او ميرزايان چې نتيجه نتيجه وايي ددې څه معنی اونتيجه څه شي ته وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجب خان: لکه له شودو نه چې څوک پیروی ټول کړي یاله مستو نه کوچ وباسي نتیجه هم دغه شان شی دی. کوم مامو ر چې دیوې فقرې تحقیق اوتفتیش ته مقرر شي او له خلکو سره دومره سوا ل او جواب وکړي چې مقصد اومدعا ورکه شي نو بیاچې له هغو پانو نه مطلب راباسي نتیجه ورته وایي:

رجب خان: ښه دې یوه کړم، هغه ورځ چې زموږ کلي کښې مړی شوی و او حاکم صاحب له میرزایانو سره راغی قاتلان خو تبتیدلي و مکر دوئ دا نور خلك له سوا ل و جواب لاندې ونیول او یو سوا ل به یې څوڅو ځله کاوه. زه حیران یم چې ولې دوئ یوه خبره دومره شاربې اوخلک په توراو سپین اړوي اوس یوه شم چې دوئ کوچ ورځنې ایستل او پیسې یې پکې اخستلې نوهرکله چې نتیجه اوپیسې لاس ته ورغلې بیا څوک په مړي پسې ونه ګرزیدل اونه یې چاپوښتنه وکړه.

ښه دمیرزایانو په نتیجه خو دې پوه کړم اوس یو څونورې نتیجې هم راوښیه.

عجب خان: نتیجه په هر ځای کښې فرق کوي څکه وایم چې زموږ په ملک کښې:

دعلم نتیجه: امامتي کول او خیراتونه خوړل.

دماموریت نتیجه : رشوتونه اخستل.

دما ل او ثروت نتیجه: سودکول.

دهوښیارۍ نتیجه: چل اوفریب.

دناپو هۍ نتیجه: شرارتونه او فسادونه.

دنادارۍ نتیجه: غلا او ناحقه دعوی.

د قوت نتیجه: ظلم او تعدي.

دپاکنفسۍ نتیجه: فقر او قرضداري.

دچالاکۍ نتیجه: معتبري.

د چاپلوسۍ نتیجه : دآمرینو خوشحالي.

انسان یعنې څه

ر جب خا ن خوبه تاسې پیژنئ چې وظیفې یې نه دي خوړلي مکرملا شوی دی، د ادبیاتو په فاکولته کښې یې څه نه دي لوستي خومقالې لیکلې اوشعرونه ویلی شي.

داستدلال قوت یې هم بدنه دی اوپه فیلولو جۍ کښې لاس څه چې پښې هم لري، څنګه چې د ده خبرې عجیبې غریبې دي هغسې یې دلایل هم دي.

هغه ورځ چا ورنه پوښتنه وکړه چې انسان یعنې څه ؟

ده وویل:

منطقیان ورته حیوان ناطق وایي یعنې هغه حیوان چې خبرې کوي.

شاعران وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــه نـــــاطق حيـــــوان تعريـــــف چـــــې دانســـــان کـــــړي

پـــــــــــه خبـــــــــــرو غوليـــــــــــدلي هلکـــــــــــان دي

ســـــړی نـــــه دی چـــــې يـــــې کـــــار دســـــړونه وي

پـــــه خبـــــرو کـــــه هـــــر ځـــــومره ښـــــه پـــــوهيږي

ډاروين وايي: انسان دبيزو زوی يا لمسی دی.
مګر زه بې له خان صاحبه بل چا ته انسان نشم ويلی ځکه چې پاک خدای انسان ته ظلوم او جهو ل ويلی دی اوله خان نه زيات ظالم او جاهل نه پيداکيږي.
رجب خان د لغوي تحقيق په وخت کښې کله چې پښتو يا فارسي لغتونه عربي ته راکاږي نو خان اوخاين له يوې مادې نه مشتق بولي، مګرکوم وخت چې عربي لغتونه پښتوکوي نو بيا وايي چې (انس) يا انسان له (نس) نه ماخوذ دی نو د هر چا چې نس لوی وي او په پرديو مالونو هم نه مړيږي هغه خان او حضرت انسان دی.

خوشحالي اوغم

له خوبه راپا څيدم، سترګې مې ومښلې، د ډو ل او سرني اوازمې ترغوږه شو.

يوه شيبه وروسته سره ډولۍ او لويه ورا رابنکاره شوه چې ډير خلک ورسره خوشحاله روان و.

زه هم له دوی سره ملګری شوم او په دغه خوشحالۍ کښې مې ځان شريک کړ.

ماغونډې نور هم ډير خلک له دې ډولۍ سره روان و اوپه پردي واده کښې يې لاسونه غورځو ل. ځوک چې ددنيا په خوشحاليوکښې مطالعه لري هغه به ماته هيڅ تعجب ونه کړي.

که موږ د دنيا لويه وراوګورو نو د خو شحالۍ ناوې ديوه کورته ورځي مګر وچولۍ دډيرو غوريدلی وي.

دډولۍ دننه حا ل چاته نه وي معلوم، دډولۍ خاوند په راز راز تصوراتوکښې ورک وي. او نه پوهيږي چې بيګاته به څه راز بشره ويني؟

دغه مجهوله ليلی او نا معلوم حقيقت په ښايسته حجابونوکښې پټ وي او ټوله ساحري يې په همدغه پټوالي کښې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دغه حا ل کښې چې د واده خاوند لا د حسن او جما ل له مخه پوړنۍ نه و اخستی اوپوازې د مينې او محبت په کيف مست و خپل ځان يې دسعادت اونيکمرغۍ رڼا ته ډېر نږدې ګاڼه مګرپه حقيقت کښې همدغه شيبه دی دسعادت په غيږ کښې و او د خوشحالۍ پلوشو يې شاو وخوا رڼا کړې وه.

ددنيا هر راز نيکبختي اوهرډول خوشحالي دانسان په احساس اوتصورکښې ځای لري، همدغه احساس دی چې دغم شپې او خوشحالي ورځې يوله بله بيلوي.

همدغه سبب دی چې يوشی يوسړی خوشحالوي او بل خپه کوي ديوه لپاره غم د بل ښادي شي.

موږ په دغه ګمان چې د خپل يوه ملګري کورته دخوشحالۍ ډولۍ ورو تول خوشحاله و، چا به نښې ويشتلې، ځينو اټنونه کو ل، ځينو ټوکې او مسخرې کولې او په همدغه شان وضعيت ماښام تياره کلي ته ورسيدلو او ډولۍ دکاله په مخکې ښکته شوه.

ښځې راغلې او د ډولۍ پردې يې جګې کړې مګر بې له دينه چې يوه ښايسته مړه ناوې ووينې نور څه په کښې نه و.

دغې ښکلې پيغلې دانه غوښتل چې په دغه کاله ننوزي او خپل ګران ملګری په بل چا بدل کړي.

دغه اجباري واده دا مجبوره کړه چې په زهرو ځان ووژني اوله ډولۍ نه جنازه جوړه کړي. د دې حا ل له ليدو سره سم دژړا اوازونه پورته شوه او دهر چاپه احساس کښې بدلون راغی، همدغه وخت موږ و پوهيدو چې موږ له يوې جنازې سره خپل تصوراو ګمان خوشحاله او په خندا روان کړي وو.

زموږ ګمان دومره قوي تاثير درلود چې مړی يې راباندې په ډول او سرنې کورته ووړ.

زما يوه ملګری وويل: په رښتيا چې خوشحالي څوک په زور او اقتدار يا په ډيرو پيسو کو رته نشي راوړلی بلکې د زړو نو موافقت غواړي.

يو بل ملګری (چې ددې واقعې له عکس سره مخامخ شوی و) هغه وويل:

هرکله چې ګمان دومره مؤثردی څومره به ښه وی چې دا قوت شامدام پاک وساتو اوپه ښه لاره کښې يې صرف کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آرزو

هلته لرې دغره په لمن کښې د لمر پلوشو ته څه وځلیدل لکه چې په اسمان کښې ستورې او په زړونو کښې دارزوښکلی مخ ځلیږي.

زه نه پوهیږم چې دا سترګو لپاره ځلیدونکی شی څه شی دی؟

دکومې مستې پیغلې دلاس ائینه ده، که دکومې معشوقې دغاړې امیل نه کومه قیمت بها مر غلره لویدلې ده؟

د هغې تجلی پلوشه ده چې په کوه طور کښې یې ځان ښکاره کړی که له کوم کان اومعدن نه کوم ښکلی غمی راوتلی دی؟

دغه شان ډیرفکرونه او ګمانونه پیداشو ل او زه یې په هغه لورې روان کړم زه نه پوهیدم چې په څه شي پسې ځم او څه به په لاس راشي؟

زما تصوراتو او خیالاتو دغه مجهو ل شی زما په نظرکښې ډیرښایسته کړی و، زه خپل مطلوب ته په ډیر لوړ قیمت قایل وم.

ماله ځانه سره ویل چې په غرونوکښې هرڅه موندل کیږي او په دنیاکښې ځینې داسې غرونه هم شته چې دخدای استازو په کښې رازو نیاز درلود او د خدایي فکر ونو ځانګوپه کښې ځنګیدلې ده، دلمر اوسپوږمۍ لمرې پلوشې په دوئ لویږي اود خدای د رحمت وریځې مدام د دوئ په سرګرزي.

دغه راز ډیر خیالونه او تصورات راسره ملګري و چې زه هلته ورغلم او خپل مقصدته ورسیدم. هغه شی په حقیقت کښې هیڅ شی نه و او د دنیا په بازار کښې یې هیڅ قیمت نه درلوده، زه پوه شوم چې دنیا ﻣﻮږ هروخت په همدغسې شیانو غولولې یو او ډیر خوشې شیان یې راته له ورا ځلولي دي.

له موږ سره هروخت لوړفکرونه اوستر خیالات ملګري وي، مګر عملاً په دغسې ناوړه او خوشې شیانو پسې روان یو.

هغه څه چې موږ له لرې وینو اونه یو ور رسیدلي موږ ته ډیر ښایسته ښکاره کیږي او په لوړ قیمت ورته قایلیږو مګرپس له رسیدلو پوهیږو چې موږ په هسې او خوشې شیانو پسې هڅه کوو او په داسې شي پسې ځو چې هیڅ نه په کارېږي

هماغه لیلی چې خلک یې په دیدن پسې ړندیږي ځینې نور چې ور رسیدلي دي هغوئ یې اوس له کتو غورځوي او هیڅ قدرېې ورسره نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا لیلیٰ دانسان هماغه ارزو ده چې مخکې له رسیدلو یو رازوي او وروسته تر رسیدلوبل راز کیږي او دزړونو له کوره ایستل کیږي.

((پای))

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library